

Atunci, bunica a strigat după nepoțică. Nepoțica s-a prins de bunică, bunica de bunic, iar bunicul de ridiche. Au tras din toate puterile, dar ridichea a rămas tot în pământ.

Nepoțica l-a chemat atunci pe câțel. Câțelul s-a prins cu dinții de rochița nepoțicii, nepoțica de bunică, bunica de bunic, iar bunicul de ridiche. Au tras împreună, dar tot n-au reușit să scoată ridichea.

Șoricelul a apucat-o de coadă pe pisică, pisica s-a prins de câțel, câțelul de nepoată, nepoata de bunică, bunică de bunicul, iar bunicul de ridiche și-au tras...

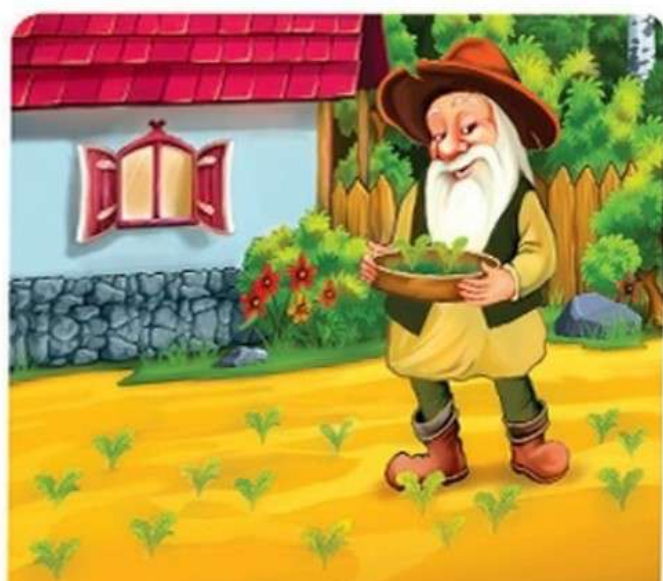
Și-au tot tras, până când au reușit să scoată ridichea din pământ!
— Ce ridiche uriașă! s-au minunat ei. Împreună am reușit!

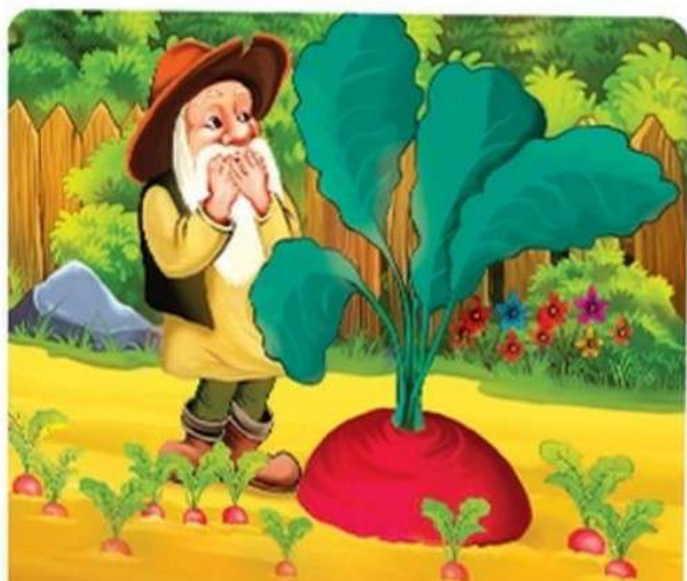
Ca în fiecare primăvară, bunicul a semănat ridichi în grădină. Le-a udat, le-a îngrijit, iar ele au crescut în scurtă vreme mari și frumoase. Una dintre ele, însă, părea să nu se mai oprească din creșcut!

Când a văzut că frunzele au ajuns mai înalte decât el, bunicul a hotărât să culegă ridichea. A apucat bine frunzele și s-a opintit să o smulgă din pământ. Însă ridichea nici nu s-a clintit.

Ca în fiecare primăvară, bunicul a semănat ridichi în grădină. Le-a udat, le-a îngrijit, iar ele au crescut în scurtă vreme mari și frumoase. Una dintre ele, însă, părea să nu se mai oprească din crește!

Când a văzut că frunzele au ajuns mai înalte decât el, bunicul a hotărât să culegă ridichea. A apucat bine frunzele și s-a opintit să o smulgă din pământ. Însă ridichea nici nu s-a clintit.